

Nyt

på tværs

Tvær-
KultuRelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent
arbejde i Danmark

Nr. 4 • december 2023 • 29. årgang

Håb og værdighed

Bording Bibelcafé er et tilbud om kristent fællesskab for beboere på Udrejsecenter Kærshovedgård. Bibelcaféen modtog prisen *Stjernestunder* for at give håb og værdighed til mennesker i en svær livssituation.

Side 8

LIVETS GUD

Når alt ikke
er op til os.

Side 3-5

Min barndoms jul
- i Irak, Filippinerne
og Sydkorea. Side 2

Set fra Aaløkke
Tidligere forsvars-
advokat fra Cameroun
har tilbragt 12 måneder
på sønderjysk asyl-
center. Side 4

**Kirketælling
i København**
Hver tredje kirkegænger
i København vælger en
menighed, hvor hoved-
sproget ikke er dansk.
Side 4

Sammen på tværs
Gudstjenester og møde-
steder på 46 sprog.
Side 6

Mød præsten
Interview med Albert
Panimeen, der er præst
i Mar Maris Assyriske
Menighed i Tilst og
provst for Danmark
og Østrig. Side 7

Finans lange rejse

26-årig eritreaner:
Mennesker kan ikke
leve uden håb. Side 3

Jul i Sydafrika

Pap og braai er Faith
Majurus foretrukne
julemad. Side 7

Migrantpræster mødtes

Året rundt: Glimt fra det
tværkulturelle Danmark. Side 2

"Vi var blandt de første
ukrainske flygtninge i
Danmark. Danskernes
forståelse og medfølelse
var overvældende.

Yana Malashkina
Studerende fra Kyiv
Interview side 5

Lys i mørket

Lad ikke håbløsheden få det sidste ord

Redaktøren har ordet

Den 10. december var det 75 år siden, at FN's Menneskerettighedserklæring i 1948 blev vedtaget af 48 lande – heriblandt Danmark. Det var kun tre år efter afslutningen på Anden Verdenskrigs rædsler, og behovet for en ny verdensorden med fokus på menneskelivets ukrænkelighed var åbenlyst.

At der i 75 år har eksisteret en universel erklæring, hvor modige mennesker har forsøgt at sætte ord på, hvad respekt for det enkelte menneske betyder, er der al mulig grund til at glæde sig over. Dette dokument er stadig med til at fastholde det internationale samfund på det enkelte menneskes ret til et liv i værdighed, fred og frihed. Selv om der er talrige tragiske eksempler på krige og voldelige konflikter, hvor krænkelse af menneskerettighederne fik katastrofale konsekvenser, er der tale om en erklæring, som har haft positiv betydning for rigtig mange mennesker i verden.

I Artikel 14,3 hedder det blandt andet: "Enhver har ret til i andre lande at søge og få tilstået asyl mod forfølgelse." Ikke mindst denne artikel er det vigtigt at minde om i en tid, hvor stadig flere mennesker på flugt ikke har noget sted at flygte hen på grund af hegn, mure og lukkede grænser, og hvor alt for mange hvert år mister livet i forsøget på at nå frem til sikkerhed i Europa.

At der er tale om et dokument med rødder i et kristent menneskesyn, gør det oplagt for kirker at markere årsdagen for netop denne erklæring, der er mindst lige så aktuel i dag som for 75 år siden. På verdensplan skønner UNHCR, at omkring 110 millioner mennesker er fordrevet fra deres hjem. Heraf er 36 millioner flygtninge i et andet land, seks millioner er asylansøgere og 62 millioner er internt fordrevne. Det er det højeste tal siden Anden Verdenskrig.

Selv om virkeligheden er kompleks, må vi aldrig glemme, at flygtninge er mennesker med behov for beskyttelse, uanset hvor de kommer fra. Det er mennesker, der befinder sig i en situation, hvor de er afhængige af andres goodwill, hvad enten det er enkeltpersoner eller stater.

I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller tre herboende flygtninge om, hvordan de i den kristne tro finder håb midt i håbløsheden. Med en ung eritreaners ord: "Der er altid en mulighed for at komme videre i livet, selv om man har oplevet meget svære ting." Styrken til at leve videre finder de ikke i egne ressourcer men ved at vende blikket mod den Gud, der alene kan gøre alting nyt, og som minder små mennesker om, at alt ikke er op til os. Vores liv er i større hænder.

Lad os i denne adventstid være med til at tænde lys i en mørk verden. Lad os fastholde forfulgte menneskers ret til asyl og sige fra, når menneskeligheden forsvinder i en ophedet debat om flygtninge og asylansøgere. Og lad os lytte opmærksomt, når flygtninge, der har set alt for meget af verdens gru og elendighed, minder os om, at alene livets Gud kan overvinde mørket. Gud har grebet ind og sendt sin søn til jord. Også denne advent kommer han til os.

Birthe Munck-Fairwood

Året rundt

Glimt fra Tværkulturelt Centers netværk 2023

Avedøre: Ukrainsk maleværksted

Hvidovre Kirkernes Tværkulturelle Fællesskab står bag et maleværksted i Avedøre Kirke for ukrainske kvinder og børn. Det første forløb blev afsluttet med en salgsudstilling og støttekoncert for Ukraine i september.

"Det hele var meget lavpraktisk. Kirken skal være et dejligt sted, og kvinderne var glade og stolte over at kunne sælge deres malerier," fortæller projektleder Priscilla Kjær Lassen.

Priscilla Lassen • 2762 9965 • priscillakjaer@hotmail.com

Bording: Dåbsundervisning

Tre iranske asylansøgere har fulgt dåbsundervisning i Bording og skal døbes i december. Også i Sønderjylland, Ranum og Apostelkirken på Vesterbro er iranske asylansøgere blevet døbt i folkekirken i år.

Lindvig Osmundsen • 2178 6751

lindvigosmundsen@gmail.com

Domkirketræf for migrantmenigheder

"Selv om vi har den samme tro som danskerne, har vi forskellig kultur. Derfor vil vi gerne have vores egen kirke, hvor vi kan samles på vores måde og videregive det, der er vigtigt, for os, til vores børn." Det sagde en etiopisk ortodoks menighedsleder på årets Domkirketræf i København, der samlede præster og ledere fra 13 migrantmenigheder.

www.tvaerkulturelt-center.dk

Esbjerg: Chin menighed får egen kirke

I december kunne Chin Baptist Church i Esbjerg indvie deres egen kirkesal på 450 kvadratmeter. "Fordi vi har boet gratis i folkekirken i 10 år, har vi kunnet spare op, så vi kunne købe en fabriksal og renovere den," fortæller menighedens præst Moses Lal Bawi Peng.

Moses Lal Bawi Peng • 6183 8478 • moseslbp@yahoo.com

Folkekirken på farsi/persisk

Farsikoordinator Naser Rezaei tilbyder fortsat tolkning og undervisning på farsi/persisk på digitale platforme. I Aarhus, Bording, Jelling, Slagelse og København er der ugentlige tilbud til farsitalende.

"Jeg er positivt overrasket over, at så mange bliver ved med at komme i kristne fællesskaber, efter at de har fået asyl," siger han.

Naser Rezaei • 2168 2414 • nr@interchurch.dk

Frederikshavn: International sprogcafé

Frivillige fra Abildgård Kirke står bag en international lektie- og sprogcafé i Kirkens Korhærs lokaler. Caféen benyttes flittigt af både østeuropæere og flygtninge fra Eritrea. "Vi ville gerne være til hjælp og valgte at gå den diakonale vej med tilbud om fællesskab, lektiehjælp og hvad der ellers måtte være brug for," fortæller international præst Simon Blix Nielsen.

Simon Blix Nielsen • 2990 1630 • skn@km.dk

Ølby: Kirkekoncert med migrantkor

I Ølby Kirke er der tradition for en årlig kirkekoncert med et kor med tilknytning til en migrantmenighed. I november samlede det armenske kor Komitas fulde huse.

www.tvaerkulturelt-center.dk

Holstebro: Gensynsweekend for asylansøgere

I oktober inviterede Nørrelandskirken til gensynsweekend for flygtninge, der har fulgt dåbsundervisning eller deltaget i kirkens gudstjenester, mens de boede på byens asylcenter. "Da vi var flest, var vi 35. Ikke alle har fundet ind i en kirke der, hvor de nu bor, men det var tydeligt, at de var glade for at mødes og dele erfaringer," fortæller Tinne Hornstrup fra Nørrelandskirken.

Tinne Hornstrup • 2426 6308 • hornstrup@dadlnet.dk

Internationale gudstjenester

I Viborg Stift har Folkekirken for Internationals afholdt månedlige gudstjenester på engelsk det sidste år. Ud over landet tilbyder sognekirker i en række byer internationale gudstjenester en eller flere gange om året.

Peter Fischer-Nielsen • 2399 8840 • pfn@km.dk

Jelling: Coffee and Christianity

En gang om ugen mødes sognepræsten med beboere fra Jelling Asylcenter til kaffe og åben samtale om kristendom i sognegården. – "Vores fællesskab betyder rigtig meget for mig," fortæller Husein Elias fra Iran, der er kommet til samlinger i al sin tid på asylcentret.

Birgitte Rosager Møldrup • 2646 1285 • brm@km.dk

København: Dansk for hele verden

Omkring 600 udlændinge fra 90 nationer deltog i årets løb i Internationalt Kristent Centers dansk- og engelskundervisning i Bethesda i København. IKC tilbyder også bibelstudier, fællesspisning og udflugter samt opholdsretslig rådgivning.

Også i Aarhus tilbyder IKC danskundervisning m.m.

Anna-Kathrine Thunbo Pedersen • 3332 5939

anna-kathrine@ikcenter.dk

Pinse på mange sprog

Højelse Sogn var blandt de 20 sogne, hvor der i pinsen blev læst på til sammen 35 forskellige sprog ved flygtninge og migranter. "Jeg glæder mig allerede til næste år," fortæller en herboende indoneser.

www.tvaerkulturelt-center.dk

Sommerlejre og konferencer

Tværkulturelle sommer- og weekendlejre arrangeret af Indre Mission, Luthersk Mission og lokale kirker samlede over 500 børn og voksne. 200 iranere og afghanere deltog i to sommerkonferencer på farsi, og to weekendkonferencer samlede 170 arabere. Omkring 200 deltog i Tværkulturelt Centers konferencer, og Inspirations-Dage i Middelfart for migrantpræster og ledere samlede 80 deltagere.

www.tvaerkulturelt-center.dk

Videbæk: Spis sammen

I snart 20 år har Luthersk Mission afholdt en månedlig venskabscafé med fællesspisning i Videbæk. I år har en større gruppe ukrainske flygtninge også benyttet sig af det gode tilbud. Ud over landet tilbyder kirker og kirkelige organisationer middage på tværs i mindst 20 byer.

Enok Sørensen • 2512 4199 • es@dlm.dk

Min barndoms jul - i Irak, Filippinerne og Sydkorea

عيد ميلاد مجيد [eid milad majid]: Glædelig jul (arabisk)

"Jeg er født i Mosul i det nordlige Irak inden krigen. Dengang var de fleste i vores bydel kristne, og juleaften gik alle til midnatsgudstjeneste. Vi tilhørte den kaldæiske kirke, der lå i den gamle bydel. Juleaften kom alle familierne gående gennem gaderne i deres pæne tøj. Jeg kan stadig se det for mig. Derhjemme havde vi et kæmpestort juletræ inde i stuen.

Da jeg var otte år, blev alt anderledes. Min far døde, og min mor måtte flygte med mig og mine to små søskende. Vi var på flugt i fem år, inden vi kom til Danmark. I tre år boede vi i et hus for illegale migranter i Thailand. Huset lå ved siden af en katolsk kirke, hvor vi kom hver dag. Til jul var der altid lotteri, og et år vandt min lillesøster en rød cykel. Den var rigtig glade for alle tre. Vi havde ingen penge til at købe juletræ, men vi gik ud om natten og fandt en gren, som vi tog hjem i en flaske og pyntede. Så havde vi et juletræ.

De første syv år i Danmark boede vi på asylcentre. I Sandholm var der en kirke, der sendte en bus, så vi kunne komme til julegudstjeneste. I kirken kunne vi være tæt på Gud. Det var som at komme hjem.

Merna Alhozy (Irak)

Socialrådgiverstuderende, Gentofte

"Jeg har rigtig mange gode minder fra min barndoms jul på Filippinerne. Jeg voksede op i en katolsk familie i centrum af Manila. Vi var syv søskende, og julen var en tid fyldt med glæde og forventning. Børn gik fra hus til hus og sang julesange og fik slik og penge. I ugen op til jul gik mange i kirke hver dag, og til midnatsgudstjenesten juleaften var kirken helt fuld. Men julen var også en familiefest. Efter midnat spiste vi sammen hele familien – skinke kogt med ananas, en særlig slags ost og frugtsalat.

Da jeg var barn, troede vi, at det var julemanden, der kom med de gaver, vi fik julemorgen – som regel legetøj. Da vi blev ældre, forsvandt magien omkring julemanden, men jeg husker stadig den særlige stemning overalt. Alle var så glade og gode ved hinanden.

I Danmark er jeg præst for en filippinsk menighed, hvor mange ikke har familie her, så vores hjem er altid åbent juleaften. Vi spiser sammen, giver hinanden små gaver og beder for hinanden. Med årene er det blevet stadig vigtigere for mig at fokusere på Jesus i julen og takke ham for alt, hvad han har gjort for os.

Raymond Osias (Filippinerne)

Præst, Filadelfia Chr. Church, Buddinge

"I min familie i Seoul i Sydkorea fejrede vi ikke jul. Min mor var kristen, men min far var meget imod kristendommen. På et tidspunkt begyndte min storesøster at gå i kirke sammen med nogle veninder. Kirkerne var gode til aktiviteter for børn og unge og voksede meget. Jeg fik lyst til at se, hvad der foregik, og begyndte at komme om søndagen. Senere sang jeg også i kor. Med årene blev kirken et vigtigt tilflugtssted for mig, når livet var svært.

I kirken var der aften-gudstjeneste den 24. december, hvor vi opførte teaterstykker om Jesu fødsel, sang og spiste varm suppe med riskager. Efter midnat gik vi ud og sang Christmas carols. Vi gik hjem til kirkemedlemmer, der kom ud med slik og snacks. Det var meget spændende at gå gennem gaderne midt om natten. Tilbage i kirken sad vi og spillede spil, indtil der var morgenbøn klokken fem. Jeg husker det som rigtig sjovt og hyggeligt. Jeg var nok omkring 13 år, da jeg rigtigt forstod, at julen var Jesu fødselsdag.

I Danmark har jeg helt overtaget min danske mands juletraditioner. Men efter 20 år kan jeg stadig godt savne, at julen lidt mere er de kristnes fest.

Anna Shin Graversen (Sydkorea)

Studerende og præstekone, Nørrebro

Finans lange rejse

26-årig eritreaner: Jeg vil gerne bringe lys i mørket

Det er vigtigt for Finan Samuel at fortælle sin historie.

– Andre skal vide, at der altid er en mulighed for at komme videre i livet, selv om man har oplevet meget svære ting. Man får ikke altid det, man håber på. Ens forventninger kan blive knust. Men vi mennesker kan ikke leve uden håb. Jeg har selv oplevet rigtig meget grimt og ved, hvordan det er at være afhængig af andre. Jeg ved også, hvor vigtigt det er at få hjælp i svære situationer.

Han var kun 14 år, da han første gang flygtede alene til fods over grænsen til nabolandet Sudan for at undgå tvungen militærtjeneste i det lille land på Afrikas Horn, der er berøgt for grove overtrædelser af menneskerettighederne.

– Jeg måtte afbryde min skolegang for at hjælpe min mor med at forsørge familien, så vi kunne blive mætte. Vi var 12 søskende. Min far var indkaldt til militæret og kunne ikke hjælpe os. Men når jeg ikke gik i skole, kunne jeg ikke få et ID-kort fra skolen, og så kunne militæret når som helst komme og hente mig, fortæller Finan Samuel, der sammen med andre drenge flygtede videre fra Sudan gennem ørkenen i en Toyota pickup.

– Vi var 23 i bilen. Vi ville til Israel, men i Egypten kørte bilen galt med høj hastighed ude i ørkenen og væltede rundt. Vi kunne ikke fortsætte og blev samlet op af politiet og sat i fængsel. Det var ikke som et dansk fængsel. Vi var 25-30 personer i et mørkt rum. Vi vidste ikke, hvad der ville ske med os, men så fik vi øje på nogle ord, som en eller anden havde skrevet på væggen: "Vær ikke bange" stod der på vores modersmål tigrinya. Det var meget stærkt og gav os nyt håb. Andre havde været her før os. De havde klaret det.

Endte i Danmark

Efter otte måneder i fængslet blev Finan Samuel, der nu var 15 år, sendt til et flygtningecenter i Etiopien. Herfra fortsatte flugten.

– Vi var 30 drenge, der besluttede at tage videre til Sudan. Vi gik i ni dage over bjergene. I Sudan var folk begyndt at tage til Libyen for at komme til Italien, så vi tænkte, at vi også ville prøve. Det var min anden tur gennem ørkenen. Det var meget slemt. Nogle dage havde vi ikke mad og drikke. Folk begyndte at besvime. På et tidspunkt brød vores bil sammen, men heldigvis fik vi hjælp fra en anden bil. Efter to-tre måneder i Libyen var det vores chance for at komme til Italien. Vi sejlede i tre dage. Vi var 100 mennesker i båden og kunne meget let være druknet alle sammen. Men alle overlevede. Gud holdt hånden over os, så vi nåede frem, fortæller Finan Samuel, der nogle måneder senere endte i Danmark.

– At det blev Danmark var et tilfælde. Jeg havde aldrig hørt om Danmark, men nu var det altså her, jeg var. Efter otte måneder på to børnecentre fik jeg asyl og kom til Odense, hvor jeg fik lov at fortsætte min skolegang. For mig var Odense en fantastisk fremtidsby, siger Finan Samuel, der afsluttede en uddannelse som social- og sundhedshjælper i 2021 og siden har haft fast arbejde på et plejehjem.

– Jeg går glad på arbejde hver dag. Det er jo beboernes sidste rejse, og de har brug for omsorg, varme

Finan Samuel Abraham kom til Danmark i 2013 som uledsaget mindreårig fra Eritrea. Efter otte måneder fik han asyl og har siden boet i Odense. I dag arbejder han som aftenvagter på et plejehjem og er samtidig leder for den eritreanske menighed Bethel Church i Bykirken i Odense. I dette interview fortæller Finan Samuel om sin lange rejse fra barndommen i et undertrykkende militærdiktatur på Afrikas Horn og flugten gennem Sahara-ørkenen over Middelhavet til et nyt liv som flygtning i Danmark. "Fordi Danmark tog imod mig, kan jeg i dag hjælpe andre," siger han.

og kærlighed. Jeg har ikke set mine forældre og bedsteforældre, siden jeg var 14 år, så i dag er beboerne som mine bedsteforældre, fortæller han.

Diplom i teologi

Den 26-årige dansk-eritreaner tager gæstfrit imod i den lille lejlighed i et nyere byggeri i udkanten af Odense. På reolen i stuen står lærebøger i nytestamentlig græsk og teologisk faglitteratur om kristologi, kirkehistorie og homiletik på engelsk og tigrinya. For et

par år siden afsluttede Finan Samuel første del af en diplomuddannelse fra et teologisk college i London og håber at kunne fortsætte studierne.

– Jeg læser ikke teologi for at blive præst, men som menighedsleder er det vigtigt at have viden, siger han og fortæller om sin egen trosrejse, der startede tilbage i hjemlandet, hvor hans farfar var præst i den ortodokse kirke, og hans mors familie tilhørte en pinsekirke, der blev forfulgt af myndighederne.

– Jeg har aldrig tvivlet på, at jeg var kristen, men det var først i Danmark, at jeg fik en personlig relation til Gud. I dag ved jeg, at Gud var der hele tiden. Da jeg var omkring 12 år, havde jeg en særlig oplevelse. Jeg lå på hospitalet i Asmara med et brækket ben. Der var mangel på medicin og bedøvelse, og jeg kunne høre folk råbe og skrig af smerte. Men da jeg kom ud fra operationsstuen, var det som om to engle løftede mig op. Jeg havde ingen smerter. Da jeg kom til mig selv, stod mennesker omkring min seng og sang. I dag tror jeg, at Gud allerede dengang kaldte på mig.

– Da jeg nogle år senere sad ude på Middelhavet på vej til Italien, var det igen som om Gud rørte ved mig. Jeg begyndte at synge og sige noget på et sprog, jeg ikke forstod. Men først flere år senere blev troen personlig for mig på en måde, der forandrede mit liv. Jeg var på besøg hos min søster, der i mellemtiden var kommet til Silkeborg og kom i en pinsekirke. Der var noget ved musikken i kirken, der rørte ved mig. Fra den dag vidste jeg, at jeg ville leve mit liv med Gud. Jeg begyndte at samle andre eritreanere til bøn og bibellæsning i min lejlighed. I dag er vi 30-35 voksne og børn, der mødes lørdag formiddag i Bykirken. En gang om måneden tager vi til Aarhus for at mødes med menigheder fra andre byer.

Frustration i eksilmiljøer

Som menighedsleder er han meget påvirket af de uroligheder, der greb om sig tidligere på året i eritreanske eksilmiljøer i en række lande i forbindelse med kulturfestivaler arrangeret på foranledning af eritreanske ambassader for at markere 30-året for Eritreas uafhængighed. Men festivalerne havde også til formål at promovere

landets militærdiktatur, og det gør situationen kompleks, forklarer Finan Samuel.

– Det er en meget svær situation, der ikke kun handler om at være for eller imod styret. Hvad eritreanere gør i udlandet, kan have betydning for deres families sikkerhed i Eritrea. Ingen ønsker at udsætte familien derhjemme for represalier. Derfor er det en konflikt, der påvirker alle eritreanere. Når jeg taler om det, er der en stor kamp i min hjerne. Jeg tager afstand fra enhver form for vold, men jeg forstår de unges frustration. De spørger, hvorfor det internationale samfund ikke lægger større pres på styret i Eritrea. Mange har oplevet forfærdelige ting. Men Danmark har taget imod eritreanske flygtninge og givet os et nyt hjem, så uanset hvad fortjener danskerne ikke optøjer i gaderne, understreger han.

Lys i mørket

I dag er Finan Samuel forlovet og ser frem til snart at få sin egen familie.

– Jeg mødte min forlovede for ni år siden her i Danmark. Hun er også fra Eritrea og læser HF. Hun er min første og min sidste kærlighed, siger han med et stort smil.

– Når jeg får permanent opholdstilladelse, vil jeg læse videre til sygeplejerske. Jeg ved, hvordan det er at have det svært og vil gerne bruge mit liv på at hjælpe andre. En dag kunne jeg godt tænke mig at arbejde i en nødhjælpsorganisation. Jeg vil gerne give mennesker håb og bringe lys i mørket. **BMF**

FINAN SAMUEL ABRAHAM

- Født 1997 i Eritrea 120 kilometer fra Asmara.
- Kom til Danmark i 2013 som uledsaget mindreårig asylansøger. Asyl 2014.
- Uddannet social- og sundhedshjælper. Arbejder på et plejehjem. Leder af Bethel Church i Odense. Tidligere fodboldspiller.
- Bor i Odense. Forlovet med Helen.

Eritreanere i Danmark

Alle af eritreansk oprindelse: 8.007
Heraf danske statsborgere: 345
Født i Danmark: 1.881
Danmarks Statistik 2023

“Jeg ved, hvordan det er at have det svært. I dag vil jeg gerne bruge mit liv på at hjælpe andre.”

Finan Samuel Abraham

Fotos: BMF

Støt Tværkulturelt Center

GIV EN JULEGAVE

Gaver til Tværkulturelt Center er med til at give flygtninge og migranter en stemme og er helt nødvendige for Centrets arbejde.

Hjertelig tak • Merci • Shukran • Thank you

Alle gaver er fradragsberettigede.

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231 • MobilePay: 78684

Set fra Aaløkke

Vestafrikansk advokat har tilbragt et år på sønderjysk asylcenter

At Ndam Carlson Agwo endte i Danmark var et tilfælde. Det var her, at den præstevæn, der med kort varsel hjalp ham ud af landet, havde forbindelser. En novemberdag sidste år stod den vestafrikanske advokat på Aarhus Banegård, og få dage senere søgte han asyl i Danmark. De seneste 12 måneder har han boet på Center Aaløkke i Løgumkloster - et tidligere plejecenter, der i dag er et af seks opholdscentre for asylansøgere, der venter på, at Danmark behandler deres sag.

Ndam Carlson Agwo har netop afsluttet sit andet asylinterview. Han ved, at ikke mange afrikanere fra lande syd for Sahara får asyl i Danmark. Men han kan ikke gøre mere. Han har afleveret alle sine dokumenter og besvaret alle spørgsmål. Hvad han vil gøre, hvis han får afslag, ved han ikke. Spørgsmålet dukker op i de tidlige morgentimer, når han ligger vågen, og tankerne myldrer. Kun én ting ved han med sikkerhed: Han kan ikke rejse tilbage, så længe det nuværende styre fortsat sidder på magten i Cameroun. Og når de tre børn på seks, otte og 10 år, som han efterlod i hjemlandet, spørger: "Far, hvornår kommer du hjem?" har han ikke noget svar.

– Børnene ved godt, at noget ikke er, som det skal være. Første gang jeg blev arresteret var i domhuset under en retssag. Dengang hjalp mine kolleger mig, så jeg hurtigt blev løsladt. Anden gang kom politiet til vores hus og lagde mig i håndjern foran min kone og børnene. Jeg var tilbageholdt i fire dage. Tredje gang nåede jeg væk, inden de kom efter mig. Men det er svært for børnene at forstå, hvorfor jeg måtte rejse til et andet land. Min kone prøver at forklare, men det er også svært for hende. Hun arbejder som lærer og skal holde sammen på det hele i hverdagen. Jeg er meget bekymret for min familie, siger Ndam Carlson Agwo.

Beskikket advokat

Han voksede op i et middelklassehjem i en større by i det nordvestlige Cameroun, hvor hans far var ansat på et skattekontor og moren passede de syv børn. At han skulle være advokat var en drøm, der først begyndte at tage form i voksenlivet.

Han fortryder ikke, at han fulgte sin samvittighed og tog sager, hvor han repræsenterede medlemmer af den selvstændighedsbevægelse i hjemlandet Cameroun, der kæmper for øget selvbestemmelse for det engelsktalende mindretal, der længe har oplevet marginalisering under landets fransksprogede styre. Den 46-årige forsvarsadvokat vidste godt, at det ikke var risikofrit at vælge mindretallets side i den anglofone krise, der siden 2016 har kostet over 6.000 dødsopfre i det vestafrikanske land og fordrevet flere hundredtusind mennesker fra deres hjem. Men han havde ikke forestillet sig, at han en dag selv ville blive tvunget til at forlade sit land.

– Oprindeligt er jeg uddannet lærer. Senere besluttede jeg at læse jura. Mens jeg læste, boede jeg hos en ældre bror, der er advokat. Han var en stor inspiration for mig og motiverede mig til at tage den toårige advokatuuddannelse. Da jeg fik min advokatbeskikkelse, var jeg 33 år og ikke i tvivl om, at det var den vej, jeg skulle gå. Da konflikten brød ud i 2016 mellem regeringen og det engelsktalende mindretal med massedemonstrationer, strejker, arrestationer og fængsling af dem, der protesterede imod regeringens politik, begyndte jeg som forsvarsadvokat at tage sager for det engelsktalende mindretal, der blev stillet for fransktalende domstole, hvor mange ikke forstod sproget, fortæller Ndam Carlson Agwo.

Cykelture

Han har svært ved at forstå, at der i dag er gået mere end et år, siden han forlod alt det, han kæmpede for og troede på. I ventetiden på det sønderjyske asylcenter sørger han for at komme ud i fri luft hver dag. Ofte cykler han de 15 kilometer ind til Tønder, der er den nærmeste større by.

– Når jeg cykler lange ture, holder det tankerne på afstand, og jeg sover bedre. I Tønder går jeg rundt nogle timer og snakker lidt med folk, jeg møder. Jeg er sportsmand og ikke vant til at sidde stille hele dagen. På centret bor vi tre mænd på samme værelse. Vi har ikke meget fælles sprog, og deres døgnrytme er anderledes end min. Når jeg er uden for centret, får jeg det bedre. Og når jeg kommer tilbage sidst på dagen, er jeg træt.

Den samme Gud

Han passer omhyggeligt sin danskundervisning to gange om ugen og sit praktiskarbejde på asylcentret, hvor han hjælper med rengøring og havearbejde. Alligevel har døgnen for mange timer. Ndam Carlson Agwo er taknemmelig for, at han har fået kontakt med

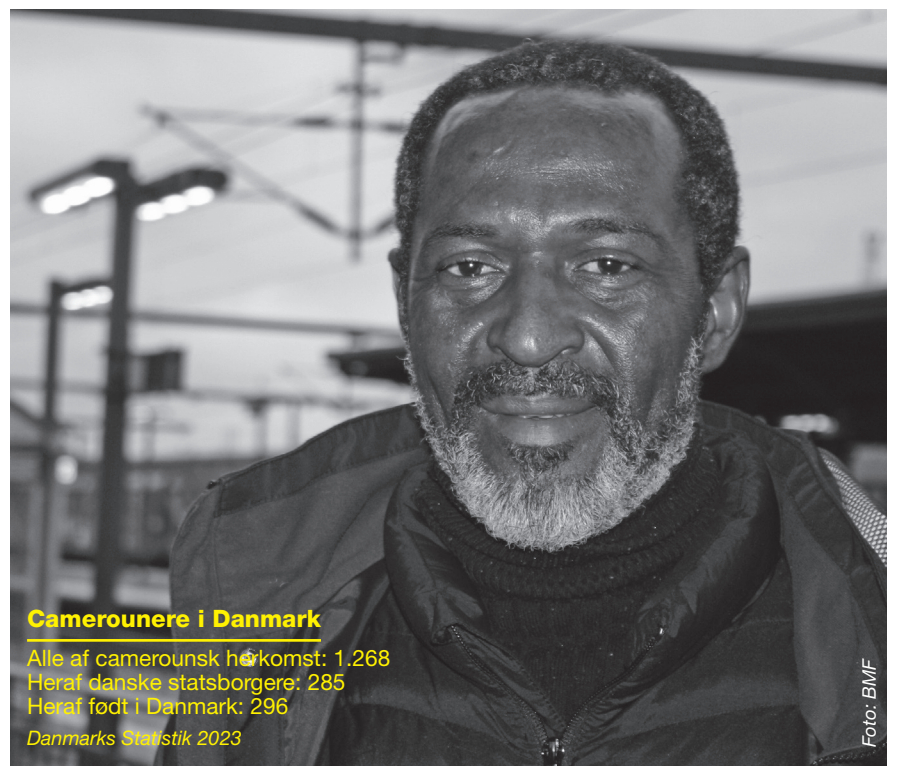
en kirke i lokalområdet, hvor søndagsgudstjenesten oversættes til engelsk, og hvor han også har lært flere danske familier at kende.

– Kirken har altid været en del af mit liv. Min far var leder i en presbyteriansk kirke, og om søndagen gik hele familien i kirke. Hver dag læser jeg i Bibelen og beder til Gud. Det giver mig styrke til at stå op om morgenen og møde en ny dag.

– De første uger i Center Sandholm i Nordsjælland var der en kirke, der hentede os om søndagen. Da jeg blev flyttet til Løgumkloster, hjalp de mig med kontakt til en kirke her. En af de første dage kom en mand fra kirken og besøgte mig på centret. Siden er jeg kommet i kirken de fleste søndage. Selv om vi taler forskellige sprog, har vi den samme Gud, samme tro og samme bibel. Jeg har også været med til tværkulturelle konferencer i København, hvor der både var danskere og flygtninge. Det har hjulpet mig meget at møde andre i svære situationer, som ikke har mistet håbet og troen på Gud. Det giver mig håb at opleve, at kirken står bag flygtninge. Som

“Som asylansøger starter man helt fra nul. Man er ingen.

Ndam Carlson Agwo, asylansøger

Camerounere i Danmark

Alle af camerounsk herkomst: 1.268
Heraf danske statsborgere: 285
Heraf født i Danmark: 296
Danmarks Statistik 2023

Foto: BMF

asylansøger starter man helt fra nul. Man er ingen. Men kirken fortæller mig, at jeg ikke er alene.

Fremtiden kender den vestafrikanske advokat ikke. Men han holder fast ved håbet.

– Hver dag lægger jeg mig selv og min familie i Guds hænder. Hvis jeg får afslag på asyl, har Gud en anden plan for mit liv. Gud kender fremtiden. Det er nok for mig. **BMF**

Nyt om navne

Merkonom **Grazyna Fogel** er ansat som regnskabsfører i Tværkulturelt Center (deltidsstilling). Grazyna er 69 år og født i Polen. Hun har boet i Danmark siden 1988 og var i mange år ansat i Scandic Hotels regnskabsafdeling. Grazyna blev enke i 2019, da hendes danske mand døde. Har voksne bonusbørn og børnebørn.

Witamy • Velkommen

Hanna Vesalainen Hirslunder ansat som tværkulturel medarbejder på Tværkulturelt Centers kontor 5 timer om ugen. Hanna er 48 år, født i Nepal af finske forældre og uddannet cand. mag. i historie. Hun var i en årrække ansat på Mødested Amager. Gift og mor til to teenagepiger.

Tervetuloa • Velkommen

Efter 15 år som regnskabsfører i Tværkulturelt Center besluttede **Ilse Due**, at tiden var inde til at gå på pension, da hun i november fyldte 80 år. Stort tillykke med fødselsdagen – og TAK for de mange år med overblik over små og store tal og meget andet. Ilse vil fortsat være tilknyttet Tværkulturelt Center på frivillig basis.

Witamy: Polsk • Tervetuloa: Finsk

Kirketælling i København

En tredjedel af københavnske kirkegængere vælger en international menighed

I København samler internationale menigheder næsten lige så mange kirkegængere som folkekirken. Det viser en kirketælling søndag den 11. juni 2023 foretaget af Stiftsudvalget for Mellemkirkeligt Arbejde baseret på svar fra 111 menigheder. Mens 41 procent kom i en folkekirke, valgte 36 procent en international menighed, hvor hovedsproget ikke er dansk. Den seneste tælling bekræfter det billede, som blev tegnet af den første undersøgelse foretaget af Tværkulturelt Center m.fl. i 2004. – "I folkekirken har vi en tendens til at se på andre kirker som sekundære og nicheagtige. Men de er rigtig godt med, når det gælder kerneydelser som gudstjenesten. Det kalder på respekt, anerkendelse og samarbejde," siger sogne- og indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen fra Apostelkirken.

Foto: BMF

Yana Malashkina kom ud af Ukraine med det sidste fly til Danmark i februar 2022. Det, der skulle have været en uges familieferie, endte med at blive begyndelsen på et liv som flygtning i Danmark for den 20-årige datalogistuderende fra Kyivforstaden Butja. I dag ved hun, at intet nogen sinde bliver som før. Men hun har ikke mistet håbet og drømmen om en dag at vende tilbage Ukraine. Og hun har stadig sin musik.

“ Krig er det værste, der kan ske. Vi mærker alle sammen desperationen. Som præst søger man at opmuntre og sige gode ord. Og så er der dage, hvor man går hjem og græder.

Vasyl Tykhovych
Græsk-katolsk præst i Danmark

Opgiv aldrig din drøm

Yana Malashkina kom til Danmark tre dage før den russiske invasion

Foto: BMF

Der er dage, hvor skyldfølelsen vælder op i Yana Malashkina. Hvorfor kom hun og hendes familie ud få dage før krigen startede, mens familie og venner blev tilbage? Netop Kyivforstaden Butja, hvor familien boede, blev få uger senere skueplads for hårde kampe med omfattende massakrer mod civilbefolkningen under den månedlange russiske besættelse.

– Hvorfor fik vi mulighed for at rejse? Den 20-årige ukrainske datalogistuderende lader ordene hænge i luften, inden hun fortsætter:

– Vi har været meget heldige. Vi har stadig vores lejlighed på tredje sal i en af byens høje boligblokke. Så mange andre har mistet deres hjem. Nogle spørgsmål er der ingen svar på. Gud lod os komme til et fredeligt land. Men med velsignelse følger også et stort ansvar for at hjælpe andre, understøtter Yana Malashkina.

Hun kom til Danmark den 20. februar 2022 sammen med sine forældre og en ældre bror. Hendes far havde i mange år arbejdet som softwareudvikler for et dansk firma med kontor i Kyiv, så det var ikke usædvanligt, at han skulle til Danmark på forretningsrejse. Denne gang inviterede han sin kone og de to voksne børn med på hvad de troede var en uges ferie. Familien indlogerede sig på et hotel i København, hvor Yana Malashkina fortsatte med at forberede sig online til en eksamen senere på ugen.

– Fra de sociale medier vidste jeg, at nogle af mine venner i Ukraine var bekymrede for, at noget kunne ske, men jeg tog det ikke rigtig alvorligt. Onsdag aften fortalte min far, at situationen var meget dårlig, og spurgte, om vi skulle udsætte vores hjemrejse. Torsdag morgen var russerne rykket ind i Kyiv. Der var voldsomme kampe nær vores hjem, der ligger tæt på en større lufthavn. Vi kunne ikke rejse tilbage, fortæller Yana Malashkina og fortsætter:

– Det viste sig, at vi var kommet ud med det sidste fly til Danmark. Da vi rejste, tænkte jeg, at jeg ville lave en video om vores rejse, så jeg optog det hele – taxaturen ud til lufthavnen, hvordan vi gik om bord i flyet, og hvordan Ukraine så ud fra luften. Jeg havde ingen anelse om, at vi ikke ville vende tilbage ugen efter. I dag er den video et dyrebart minde, fortæller hun med et stille smil.

Tilbage på besøg

I september fik Yana Malashkina mulighed for at rejse tilbage i tre uger. Da var det 18 måneder siden, at familien forlod Ukraine.

“ Uanset om jeg vender tilbage til Ukraine, skal jeg begynde mit liv forfra. Intet bliver som før.

Yana Malashkina

– Det var meget vigtigt for mig at gense det hele – mine bedsteforældre, fætre og kusiner, mine venner, vores lejlighed og min kirke. I en uge boede jeg i vores lejlighed. Jeg havde lovet mine forældre at være meget forsigtig, så om natten sov jeg på badeværelset. Når der er luftalarm, er det vigtigt at opholde sig i et rum med fire vægge. Hver nat kunne jeg høre sirenerne. Jeg var meget nervøs, men mine venner havde lært at leve med det: "Raketter kan ødelægge dine planer for dagen, men ikke hele dit liv," som en af mine venner sagde.

– Vores lejlighed stod som den dag, vi rejste. Alt var urørt. Det var et mirakel. Jeg gik rundt fra rum til rum og filmede det hele og delte det med mine forældre. Så satte jeg mig til mit elskede klaver og spillede. Bare spillede og spillede. Jeg har fået musikundervisning, siden jeg var seks år, og musik har altid været en meget stor del af mit liv.

Yana Malashkina besøgte også den kirke i forstaden Irpin, hvor familien havde været aktive medlemmer. Siden hun var 13 år, havde hun være en del af et musikteam, der medvirkede ved de tre søndagsgudstjenester og derudover mødtes flere gange om ugen. I kirken havde hun sine venner. Da krigen startede, var mange flygtet, men nogle var siden vendt tilbage.

– Heldigvis har jeg ikke mistet nogen af mine venner. Men der er sket så ubegribelig meget siden dengang. Inden krigen kom der omkring 1.000 mennesker i kirken hver søndag. I dag er menigheden vokset, selv om mange er flygtet. Folk, der ikke tidligere gik i kirke, er begyndt at spørge efter Gud. Det var fantastisk at opleve. Men jeg forstod også, at uanset om jeg en dag vender tilbage til Ukraine, skal jeg begynde mit liv forfra. Intet bliver som før.

Det bedste år

Når Yana Malashkina tænker tilbage, står det sidste år inden krigen for hende som det bedste år i hendes liv.

– Livet var bare godt. Jeg studerede ved universitetet, og efter coronanedlukning kunne vi igen møde op fysisk til undervisning. Jeg elskede min kirke, mit klaver og min musik og havde masser af gode venner. En stor del af mig ønsker bare at vende tilbage til fortiden og livet, som det var dengang. Men jeg over mig i ikke at sammenligne dengang og i dag. Hvis jeg bliver ved med at sammenligne, bliver jeg aldrig glad. Men det er en proces, der tager tid.

For Yana Malashkina er den kristne tro en vigtig ressource i hverdagen i et nyt land.

– Mine forældre voksede op i Sovjettiden, hvor religion ikke var velset. De mødte hinanden på universitetet, hvor en kristen musik-

lærer fortalte dem om Jesus. Det var meget forbudt, men læreren var ikke bange og inviterede dem med i en bibelstudiegruppe. Det endte med, at mine forældre kom til personlig tro, og senere fandt de en aktiv evangelisk kirke, hvor jeg voksede op. Det er jeg meget taknemmelig for. Det var et rigtig godt miljø for børn og unge.

– Som barn kendte jeg alle historierne i Bibelen, men det var først senere, at jeg fik et personligt forhold til Gud. Jeg har stadig let ved at identificere mig med tvivleren Thomas og manden i Markusevangeliet, der råbte: "Jeg tror, hjælp min vantrol!" Her i Danmark har jeg masser af tid til at reflektere over mit liv og min tro. I dag er min tro en tilkæmpet tro, der giver mig håb, selv om jeg stadig har mange spørgsmål.

Ny familie i kirken

I Danmark var det vigtigt for familien at finde en kirke, hvor de kunne blive en del af et kristent fællesskab.

– Den første søndag tog vi hen i en international kirke. Da vi trådte ind ad døren, var de ved at bede for Ukraine. Det var en meget stærk oplevelse. Næste søndag bad de mig spille noget musik fra Ukraine, og et par uger senere kom jeg med i kirkens musikgruppe. I dag er kirken som vores familie. Min far spiller guitar, min mor fotograferer, og min bror hjælper med streaming af gudstjenesterne. Jeg kan ikke se mig selv i en kirke, hvor jeg ikke får lov at bidrage.

– Krigen har lært mig, at alt kan ske når som helst. Men selv om alt i dag er forandret, har jeg ikke mistet håbet. Jeg er taknemmelig for, at Ukraine stadig eksisterer, og bare så taknemmelig for alle de mennesker, der har hjulpet os. Vi var nogle af de første ukrainske flygtninge i Danmark, og danskernes forståelse og medfølelse var overvældende. Jeg ved ikke, hvordan mit liv vil se ud om fem eller 10 år. Når jeg tænker på fremtiden, bliver jeg helt tom indeni. Men jeg ved, at jeg har brug for at være aktiv. Jeg leder stadig efter noget, der kan erstatte det, der fyldte mit liv inden krigen. Som en præst sagde til mig engang: Opgiv aldrig din drøm.

BMF

YANA MALASHKINA

- Født 2003 i Kyiv i Ukraine og opvokset i forstaden Butja.
- Kom til Danmark som turist i februar 2022 sammen med sine forældre og en ældre bror.
- Læser datalogi ved et universitet i Kyiv. Højere klavereksamen fra Ukraine.
- Bor i København på et opholdscenter for ukrainere sammen med sin bror.

Ukrainere i Danmark

Alle af ukrainsk herkomst: 42.468
Heraf danske statsborgere: 2.480
Heraf født i Danmark: 3.711
Danmarks Statistik 2023

Ласкаво просимо
[Laskavo prosimo]: Velkommen (ukrainsk)

KORT MED TEKST PÅ 10 SPROG

- Tak · Gracias · Salamati Po
  - Glædelig jul · Shèngdàn kuailè
  - Velkommen · Karibu · Khosh amadid
- Bestilles hos Tværkulturelt Center

Mød præsten

Fra Irak til Hammel

– Hvorfor kom du til Danmark?

Jeg kom som flygtning, fordi mit land var i krig. Det var en krig mellem to muslimske lande og ikke min krig. Jeg ønskede hverken at slå nogen ihjel eller selv at blive slået ihjel, men i mit land kan man ikke bare nægte. Efter en uge ved fronten flygtede jeg over bjergene til Iran. I 1984 fik jeg asyl i Danmark.

– Hvad har formet din kristne tro?

Som assyrer er jeg født kristen og døbt og opdraget i den kristne tro. Vores tro har rødder tilbage til de ældste menigheder i de første århundreder. Men som barn og ung havde jeg ikke så megen indsigt i troen og det åndelige. Jeg begyndte først at fordybe mig i Bibelen, da jeg som 23-årig tilbragte et år i en flygtningelejr i Iran. Her begyndte jeg at forstå mere og fik en relation til Gud og Kristus. Jeg kan huske, at jeg spurgte Gud, hvad han ville med mit liv. I dag kan jeg ikke leve uden troen på Kristus. Mit liv har ingen betydning, hvis jeg ikke har Jesus med mig og taler med ham hver dag.

– Hvorfor blev du præst?

Fordi Gud kaldte mig til at være hans tjener. Jeg havde ikke forestillet mig, at jeg skulle være præst. Men da Gud kaldte, svarede jeg: Brug mig! Og det gjorde han. Når jeg ser tilbage, er jeg overbevist om, at der var en mening med, at jeg endte i Danmark. Med årene blev det klart, at den assyriske menighed i Danmark havde brug for en præst, og at det var mig, Gud kaldte. Det var det, han ville med mit liv.

– Hvor finder du håb som præst?

Når jeg oplever, at med de evner, Gud har givet mig, har jeg noget at bidrage med. At menigheden bruger mig og forventer noget af mig. Når jeg mærker, at folk bliver lettet efter en samtale om svære ting i livet, giver det mig håb.

– Hvad er du taknemmelig for?

Alle de gode ting i livet. Gud giver mig glæde hver dag. Han har givet mig viden og menneskelig indsigt, så jeg kan hjælpe andre. Jeg ved, at jeg altid kan læne mig mod Gud og lade ham tage over. Og så er jeg taknemmelig for min kone, der hele tiden har støttet mig, og for mine børn og alle de troende i menigheden.

– Hvad udfordrer din tro?

Krig og elendighed og de grumme ting, der sker i verden. Når mennesker er langt fra Gud, vinder ondskaben. Men vi har Gud med os og må ikke give op.

– Hvad ser du frem til?

At der bliver fred i verden. At alle mennesker en dag vender sig til Kristus. Det er min daglige bøn.

ALBERT PANIMEEN

- Født 1959 i en assyrisk bjerglandsby i det nordlige Irak. Flygtede fra Irak 1983 under den første Golfkrig. Asyl i Danmark 1984.
- Uddannet radiomekaniker og folkeskolelærer. Teologiske studier i Aarhus. Siden 1996 præst i Mar Mari's Assyriske Menighed i Aarhus. Provst siden 2011.
- Gift med Gitte Andersen. To voksne børn på 31 og 33 år.
- Bor i Hammel.

Østens Assyriske Kirke

Et af verdens ældste kirkesamfund grundlagt omkring år 45 af apostlen Thomas. Der findes omkring 400.000 assyriske kristne, der i dag bor spredt i 40 lande. Mar Mari's Assyriske Menighed i Danmark blev grundlagt i 1985 i Aarhus af flygtninge fra Irak, Iran, Tyrkiet og Libanon og har omkring 350 medlemmer. Siden 2017 har menigheden haft egen kirke i Tilst ved Aarhus.

Min sydafrikanske jul

Pap og braai står på julebordet hos Faith Majurus familie

OPSKRIFT

Af Ann Juul Kjestrup

Faith Majuru har i efteråret været gæstestuderende ved Københavns Universitet. I dette juleinterview fortæller den 24-årige sydafrikaner, der har en bachelor fra University of the Western Cape, hvordan hun har bevaret troen og håbet som barn af forældre, der i sin tid flygtede fra Zimbabwe til Sydafrika – og hvad hun særligt forbinder med julen.

I julen er det Jesu fødsel, vi fejrer. Jeg voksede op med de kristne fortællinger og har altid tænkt meget over troen. Et sted siger Jesus, at selv en tro så lille som et sennepsfrø kan flytte bjerge. Julen minder mig om, at intet er umuligt for den, der har tro. Jeg fandt tidligt ud af, at det ikke er tilfældigt, at min mor kaldte mig Faith. Faith betyder tro. Min mor har altid haft tro. Hun fortæller, hvordan hun som ung havde svært ved at få børn og efterhånden var ved at miste håbet. På et tidspunkt havde hun kun troen tilbage – troen på, at Gud en dag ville give hende et barn. Og så kom jeg. Selvfølgelig skulle jeg hedde Faith.

Min mors historie har inspireret mig meget. Den største udfordring i mit eget liv har været, at selv om jeg er født og opvokset i Sydafrika, er jeg altid blevet behandlet og klassificeret som flygtning, fordi mine forældre kom hertil fra Zimbabwe og ikke har sydafrikansk statsborgerskab. Men uanset de ydre omstændigheder har jeg bevaret troen på, at jeg hører til i Sydafrika. Jeg har taget kulturen til mig, taler sproget og kender landet ud og ind. Sydafrika er mit land. I dag er jeg stolt af at være den første i min familie, der har en universitetsuddannelse, og min bedstemors første barnebarn, der er en *graduate*.

Livet har lært mig at holde fast ved min tro. Ikke tro på hvad som helst, men tro på, at der er en Gud, og at han er der for os alle. Ingen kan klare livet på egen hånd. Troen giver lys over selv de mørke øjeblikke, hvor vi ikke ved, hvor vi skal gå hen. Nogle gange er troen alt, hvad vi har her i livet. Derfor fejrer jeg hvert år jul med glæde og taknemmelighed.

Juledag

Da jeg forleden blev spurgt, hvad jeg savner mest her i Danmark i december, var jeg ikke i tvivl: Jeg savner pap! Pap er en traditionel sydafrikansk ret, som alle sydafrikanere spiser til jul – og også på andre tidspunkter.

Da jeg var barn i Sydafrika, var julen en særlig tid med mange forberedelser. Op til jul købte min mor altid nyt tøj til os. Min lillesøster og jeg fik identisk tøj, som vi havde på første gang juledag. Vi glædede os meget.

Julemorgen vågnede vi meget tidligt. Min mor havde forberedt morgenmad til os, og når vi havde spist, gjorde vi os klar til at gå i kirke. Alle gik i kirke i julen. Kirken var fuld af glade og festklædte mennesker. Når vi kom hjem, samledes hele min mors store familie til julemiddag – alle hendes søskende, fætre og kusiner. Vi var rigtig mange. Juledag spiste vi altid pap og braai. Der var også forskellige salater, ris og couscous på julebordet. Der var bare en helt særlig stemning. Bagefter gik alle børnene udenfor og legede. Det var noget af det allerbedste. Vi var en masse fætre og kusiner og fandt på alle mulige lege. Det var rigtig sjovt. Så var det jul.

FAITH MAJURU

- Født 1999 i Sydafrika.
- Bachelorgrad fra University of the Western Cape.
- Gæstestuderende ved Københavns Universitet.

Sydafrikansk julemad

Pap laves af majsmeel og er en cremet grød, der kendes under forskellige navne rundt om i verden og tilberedes på stort set samme måde som italienernes *polenta* og amerikanernes *grits*. Braai er kød, der grilles over kul.

Pap og braai

INGREDIENSER

Pap (4 personer)

1 dl hvidt majsmeel, 2 dl vand, 1 tsk salt, 1 spsk smør

Braai

8 grillspyd: 500 g kyllingebryst, 300 g mørt kalve- eller oksekød (mørbrad/filet), 2-3 krydrede pølser (f.eks. chorizo), 2 løg, 3 forårsløg, 5-10 lange grønne bønner, 5 skiver bacon

Marinade: 2 fed knust hvidløg, 1 spsk friskrevet ingefær, 1 tsk salt, 1 tsk peber, 1 spsk spidskommen, 1 spsk paprika, 1 spsk timian, 1 dl olivenolie

SÅDAN GØR DU

Pap: Rør 1 dl majsmeel ud i 1 dl koldt vand og tilsæt salt. Varm blandingen op. Under opvarmningen tilsættes smør og 1 dl kogende vand. Pisk godt, så blandingen ikke klumper. Lad blandingen simre ved svag varme en halv times tid. Rør jævnligt.

Braai: Skær kyllingebrystet ud i mundrette stykker og læg dem i en frysepose. Bland marinaden og hæld den i posen. Marinér kødet i en time eller gerne natten over. Sæt kyllingestykkerne på spyd med chorizostykker imellem. Skær okse/kalvekødet ud i stykker på 2 x 3 cm og sæt kødet på spyd med løgbåde imellem. Læg bacon rundt om de lange grønne bønner. Fyr op under kulgrillen og grill kyllingespjyd og baconsvøbte grøntsager 5-7 minutter på hver side. Grill okse/kalvekød 2-3 minutter på hver side (rosa kød). Hvis ikke man har en kulgrill, kan kødet tilberedes i ovnen ved 250 grader. Kylling og baconsvøbte grøntsager: 15 min. Okse/kalvekød: 7-8 min.

Server med en eller flere grønne salater.

Velbekomme · Enjoy!

Fotos: Ann Juul Kjestrup

Årets aktivitetspris blev overrakt i København af Tværkulturelt Centers formand Clement Dachet og bestyrelsesmedlem Henry Holm Hansen. Randi og Ole Thorup fra Bording Bibelcafé modtog prisen sammen med fem beboere fra Kærshovedgård, der hjælper frivilligt med det praktiske omkring caféen, og tolken Naser Rezaei. Prisen, der består af håndflettede kurve fra Senegal, stjernechokolade, et håndmalet lys fra Sydafrika samt 200 PR-kort, blev indstiftet i 2007 som en anerkendelse af de mange frivillige kirkelige initiativer, der er med til at skabe positiv kontakt mellem flygtninge og danskere ud over landet og åbne døren ind til dansk kirkeliv for mennesker, der er nye i Danmark.

Bibelcaféen er et tilbud om kristent fællesskab for beboere på Udrejsecenter Kærshovedgård – et tidligere ungdomsfængsel, der i dag er et af Danmarks tre udrejsecentre. En del af beboerne er asylansøgere, der har fået afslag på asyl og påbud om at rejse hjem. Nogle er døbt i folkekirken eller en frikirke i Danmark, men af forskellige årsager kan eller tør de ikke rejse tilbage til hjemlandet, der for manges vedkommende er Iran.

Bibelcaféen mødes i Bording Missionshus, hvor frivillige fra folkekirken, Indre Mission og Luthersk Mission en gang om ugen tilbyder bibelundervisning med oversættelse til farsi, samtale, bøn og socialt samvær. Til caféen er knyttet en kørselsordning, hvor frivillige henter og bringer beboerne. Der tilbydes også transport til gudstjeneste om søndagen.

Sådan startede det: "Vi ønskede at være en oase for mennesker, der befinder sig i en meget svær situation," fortæller tidligere sognepræst Lindvig Osmundsen, der tog initiativ til Bibelcaféen i marts 2016, da de første beboere flyttede ind på Kærshovedgård.

Syv år senere danner Bording Bibelcafé fortsat rammen om ugentlige møder for udrejsecentrets beboere, lejlighedsvis fællesspisning og fejring af høj-tider- og måske allervigtigst utallige samtaler, hvor danskere og asylansøgere deler liv og tro, håb, smerte og afmagt. Ved prisoverrækkelsen blev det understreget, at disse samvær er med til at give håb, værdighed og identitet til mennesker i periferien af det danske samfund og fortælle dem, at selv om de er uønskede i Danmark, er de ikke glemt af Gud. Også i denne livsfase

“Bibelcaféen er ugens højdepunkt. Den er vores livline på Kærshovedgård.

Ali Reza Bayazidi
Beboer på Kærshovedgård

er der danskere, som ønsker at lære dem at kende, se dem i øjnene og lytte til deres historier med respekt og forståelse.

Det lange træk: De er holdt op med at tælle i Bording Missionshus. Ugentlige samlinger gennem syv år løber op i mere end 300 caféaftener, og hertil kommer transport til omkring 50 årlige gudstjenester. Hermed har Bibelcaféens frivillige medarbejdere på enestående

vis været med til at bryde beboernes isolation og løfte en konkret brobygningsopgave både i forhold til det omgivende samfund og det lokale kirkeliv. Det vidner om en sjælden grad af engagement og udholdenhed og blev da også fremhævet som en del af begrundelsen for, at Bibelcaféen modtog årets pris.

– Jeg ved, at I oplever Bibelcaféen som et kald fra Gud, og at I har en styregruppe, der samler alle gode kræfter om opgaven. Må Gud give jer fortsat energi og udholdenhed til at gå de ekstra mil, så I ikke brænder ud, sluttede Henry Holm Hansen sin tale til prismodtagerne.

Bording Bibelcafé har modtaget Tværkulturelt Centers aktivitetspris Stjernestunder for gennem syv år at have samlet beboere på Udrejsecenter Kærshovedgård ved lokalet til ugentlig bibelundervisning, sang og fællesskab i Bording Missionshus. Prisen uddeles hvert år til en kirke eller kirkeligt projekt, der gennem længere tid har gjort en mærkbar forskel for flygtninges trivsel.

Ali Reza Bayazidi kom til Danmark i december 2015 med de store flygtningestrømme gennem Europa. Året efter blev han døbt i en kirke i Thisted men fik senere afslag på asyl. I dag taler den iranske bilmekaniker flydende dansk og har tidligere arbejdet frivilligt i en kirke på Vesterbro.

– Første gang jeg besøgte en kristen kirke var under et besøg i Armenien i 2009. Kirken var over tusind år gammel. Det var meget betagende. I Iran begyndte jeg at se kristent TV på en satellitkanal, selv om det var forbudt. Da jeg kom til Danmark, blev jeg tilbudt en bibel

på persisk og inviteret i kirke. Jeg begyndte at læse i Bibelen og fulgte kristendomsundervisning i seks måneder, inden jeg blev døbt. Siden har jeg været aktiv i kirken. Men de danske myndigheder tror ikke på, at jeg er rigtig kristen, fortæller Ali Reza Bayazidi, der har boet på det midtjyske udrejsecenter i 18 måneder.

– Jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre. Jeg kan ikke rejse tilbage til Iran, og jeg kan ikke blive i Danmark. Hvor skal jeg tage hen? Jeg må ikke arbejde og får ingen penge. Bibelcaféen er ugens højdepunkt. Den er vores livline på Kærshovedgård. Når vi beder og læser i Bibelen sammen med vores danske venner i missionshuset, får vi en lille smule håb midt i håbløsheden, siger han.

Prisen har givet anledning til glæde hos både danskere og beboere på Kærshovedgård. Det fortæller Anna Lisbeth Sonne, der er korleder og frivillig i Bibelcaféen.

– Da vi mødtes efter prisoverrækkelsen og fortalte om prisen, kunne alle mærke, at de er en del af noget større, og at mange mennesker i dette land tænker på dem og beder for dem. Det varmede bare så meget.

Også biskop Henrik Stubkjær udtrykker sin glæde over prisen til Bording Bibelcafé. Som biskop i Viborg Stift er han bekendt med forholdene på Kærshovedgård og har også holdt julegudstjeneste for beboerne.

– Det er ikke til at forstå, at vi som samfund kan behandle mennesker på denne måde. At tage fremtiden fra et menneske burde forbydes, siger Henrik Stubkjær. BMF

Tvær- KULTURELT CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 • 2100 København Ø • Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tværkulturelt-center.dk
www.tværkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
MobilePay 78684

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Tværkulturelle medarbejdere:

Cand.theol. Ann Juul Kjestrup
Cand.mag. Hanna Vesalainen Hirslund
Regnskabsfører: Grazyna Fogel

Medlemsorganisationer og •menigheder:

Organisationer: Promissio • Indre Mission
KFUM og KFUK i Danmark • Mission Afrika

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Agerup Kirke • Abildgård Kirke, Frhvn.

Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. Bellahej/Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Blågårdens Sogn Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke • Bråby Sogn Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christianskirken, Aarhus • Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egeris Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke • Fakse Kirke • Fjølstervang Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Svendborg • Fredens-Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke • Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke • Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke Glostrup Sogn • Greve Sogn • Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn • Hannerup Kirke, Fredericia Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Aarhus • Haslev Kirke Hasseris Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd • Helligåndskirken, Aarhus • Hemmet-Sdr. Vium Sogn • Hendriksholm Kirke, Rødovre Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Herning Kirke • Hillerød Sogn Hillested-Skørtinge Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke • Horne Rundkirke • Hundige-Kildebrønde Sogn • Greve Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse Højbjerg og Elsborg Sogn • Højby Sj. Sogn • Højelse-Øby Sogn International Church of Copenhagen • Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby Jelling Kirke • Jetsmark Kirke • Kastrup Kirke • Kingo-Samuel Sogn, Kbh. • Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup • Kristkirken, Kolding Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svine Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundeus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekald • Mejdal Kirke Møllevangskirken, Aarhus • Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke, Kbh. Nørre Logum Kirke • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund Præstebro Kirke • Rindum Sogn • Ringve Sogn • Ringkøbing Kirke Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Roskilde Domsogn Ryslinge Kirke • Rødovre Kirke • Ronne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Lucas Kirken, Aarhus • Sct. Jacobi Kirke, Varde Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Aarhus • Sct. Peders Sogn, Randers • Silkeborg Kirke • Simeon Skt. Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke • Snebjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Stenløse Sogn Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh. Timotheuskirken, Valby • Timring Kirke • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tværkulturelt Kirke, Gladsaxe-Herlev • Provstf. Tystrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejleå Kirke, Ishøj • Vekse Sogn • Vesterbro Sogn • Viby Kirke, Århus • Vigerslev Kirke • Vindinge Sogn • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelsers Sogn, Chr.havn • Vorgod Kirke Værløse Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølsted Sogn • Aaby Kirke Aarhus Valgmenighed • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift

Associerede medlemmer: ALIVE Frikirken Ølstykke • Arabisk Fællesskab Bethania • Bethel World Mission Church • Champions Chapel • Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark Church on the Rock • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors International, Avedøre • God's Family Church for All Nations, Aarhus Immanuel Farsi Fællesskab • Int. Temple Bridge Ministries • Living Word Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab • International Christian Community • Mar Mari's Assyriske Menighed • Myanmar Christian Fellowship • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Thai Church Copenhagen • Zion Temple Denmark • Østens Gamle Kirke Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Teolog Clement Dachet (formand) • Tidl. sognepræst Inge With Johannesen (næstformand) • Landsleder Krista Rosenlund Bellows Tidl. lærer Henry Holm Hansen • Kirketjener Abel Zemhret Kidane Sproglerer Hanne Thinggaard • Diplomingeniør Joseph Zahr

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør:

Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood

Sats og repro: minigrafisk • Tryk: Stibo Complete, Mors

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs fremover og betale FRIVILLIGT ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 4 – december 2023